

διαψεύδοντα τὴν γνωστὴν παροιμίαν «verba volant, scripta manent.»

Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη τῶν ζητημάτων, ὅσα οὔτε κρύνονται οὔτε ζέσθην προξενούσιν εἰς τὸ κοινόν. Τί μέλει τῷ ὄντι ἡμῖν τί γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀφοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν κοινὸν πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς εἰμὴ κοινοβουλευτικὰς τινὰς λέξεις, αἵτινες ἐφαρμοζόμεναι εἰς τὰς ὅλως διαφόρους ἡμῶν εἴσεις, εἶναι συνώνυμοι ἐν μόνῳ τῷ λεξικῷ; Ἄν εἰς τοὺς τελεσθέντας ἐν Κρισισίᾳ ἵπποδρομικοὺς ἀγῶνας ἐφηρμόζομεν τοὺς τεχνικοὺς ἔρους τοῦ ἀγγλικοῦ sport, τοὺς ἀντηχοῦντας εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Epsom καὶ τοῦ New-Market, οὔτε τὰ κρησισιανὰ *ρουιτζούρια* ἤθελον μεταβληθῆ ἔκ τούτου εἰς thorough-bred, οὔτε ἡ τρέφουσα αὐτὰ ξηρὰ γῆ εἰς βρετανικὸν λειβάδιον. Καὶ ἐν τούτοις τοιαύτας μεταμορφώσεις ζητοῦμεν νὰ κατορθώσωμεν ἐν τῇ πολιτικῇ ἀναμασσῶντες συνεχῶς ἀγγλικὰς τινὰς λέξεις ὡς θαυματουργοὺς ἐπιφάδας.

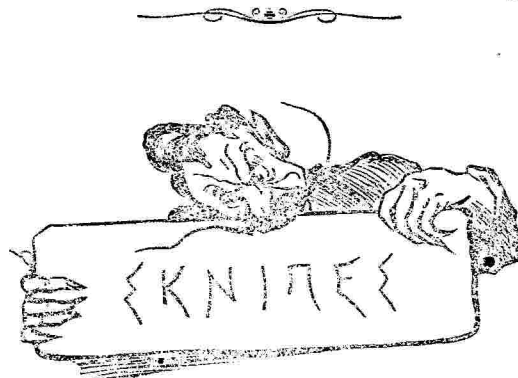
Ὅπως δὴ ποτε ἡ λέξις ἀγγλολογομαχία τοῦτο ἐπαρουσίασε τὸ πρωτοφανὲς ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τὰς πρὶν τοιαύτας οἱ μὲν κύριοι ὑπουργοί, λησιμονοῦντες τὰ κοινοβουλευτικὰ, ἅμα ἐστενωχωροῦντο ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου, ἐζήτουν νὰ παρατείνωσι τὴν ζωὴν τῶν καταφεύγοντες ὑποκάτω τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι μετεχειρίζοντο τὰ ἀγγλικά ἐπιχειρήματα ὡς πυράγραν, δι' ἧς συλλαμβάνοντες τοὺς οὕτω κρυπτομένους ἐκ τοῦ ποδὸς ἢ τοῦ ὠτίου, ἐζήτουν νὰ ἐξελευσῶσιν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἀσύλου τῶν. Ἐσχάτως ὁμοῦ συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ μὲν ἀντιπολιτεῦσις, καὶ μάλιστα οἱ δημοκράται, βασιλικώτεροι γενόμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ λόγου, ἐκραύγαζον ἑλληνιστὶ ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόκειται νὰ παραιτηθῆ καὶ εἰς τὸν Βασιλέα ν' ἀναζητήσῃ τὸν κληρονόμον του, πρὶν συνέλθῃ ἡ Βουλὴ· ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἀπεκρίνετο ἀγγλιστὶ ὅτι ἡ ἀναζήτησις αὕτη δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ τῆς ἀντιπολιτεῦσεως, ἣτις ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν κατῆχσιν νὰ γεννήσῃ ἐκ τῶν σπλάγγων αὐτῆς τὸν διάδοχόν του *δεδηλωμένον* καὶ πάνοπλον, οἷα ἐξῆλθεν ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, καὶ οὕτως ἔχοντα νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀπλὴν διατύπωσιν τῆς βασιλικῆς ἐμπιστοσύνης.

Κρίτοι μὴ ἀποδίδοντες πλειοτέραν τῆς δεούσης σημασίαν εἰς τὰς τοιαύτας περὶ τύπου *σκιᾶς* συζητήσεις, διετρίψαμεν ὅπως οὖν περὶ ταύτην, θέλοντες ἀπλῶς νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ὀπλοθῆκη παρέχει οὐ μόνον ἐπιθετικὰ ὄπλα εἰς τοὺς ὀρεγομένους τῆς ἐξουσίας, ὡς κοινῶς ἐπιστεύετο παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἀμυντικὰ πρώτης ποιότητος εἰς τοὺς καλῶς γνωρίζοντας τὴν κοινοβουλευτικὴν ὀπλασίαν.

Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν οὐσίαν βλέπομεν μετὰ χαρᾶς τοὺς μὲν κύριους κομματάρχας ἡσυχάσαντας ἤδη, ὡς ἐκ τῆς βεβαιότητος ὅτι ὀλίγοι μόνον ἡμέτεροι χωρίζουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ποθομένου, τὸν δὲ κ. Τρικούπην φροντίζοντα, ὡς ὁ βωμάσιος μονομάχος, πῶς νὰ τείνῃ τὸν τράχηλον εἰς τὴν ἐμφασίαν τῆς πλειονοψηφίας περιτυλισσόμενος μετὰ χάρι-

τος εἰς τὰς πτυχὰς ἀσπίλου κοινοβουλευτικῆς χλαμύδος.

Θ.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Σύρῳ, ἐνθυμοῦ μεθα εἰκόνημα παριστάνον ἄγγελον καταβάλλοντα τρεῖς δαίμονας (πιθανῶς τὸν Σατανᾶν, τὸν Μολῶχ καὶ τὸν Βελζεβούλην, καὶ εὐλαβῆ τινὰ γραῖαν, ἣτις ὁσάκις προσήρχετο νὰ λειτουργηθῆ, ἠσπάζετο πρῶτον τὸν ἄγγελον καὶ ἔπειτα τοὺς τρεῖς κατηραμένους, λέγουσα ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἔχη τις φίλους πανταχοῦ. Τοιοῦτόν τινα συμβιβασμὸν ἐπέτυχεν ὁ ἀξιώτιμος ἡμῶν φίλος κ. Ἀλέκος Κ. Νέγκρις, δι' ὠραίου ἄρθρου ἐν τῇ *Στοῖβ*, ἀσφαλιζόντος αὐτῷ τὴν εὐνοίαν πάντων τῶν κομματάρχων καὶ λαμπρὸν πολιτικὸν μέλλον.

* *

Ὅτε ἀνηγγέλθη ἐν Παρισίοις ἡ μετ' ὀλίγον ἐκθεσις τῶν συγκεκολλημένων διδύμων τοῦ Σιάμ, τὸ κοινὸν κατελήφθη ὑπὸ πυρεττώδους περιεργείας νὰ ἴδῃ τὸ φαινόμενον. Τοιαύτη εἶναι σήμερον καὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἡ ἀνυπομονησία νὰ ἴδῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοὺς τριδύμους τῆς ἀντιπολιτεῦσεως.

* *

Ἄδικως ἐπετέθησαν συνάδελφοί τινες κατὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ὅτι ἐπαύθη ὁ διευθυντὴς τῆς *Σχολῆς* κ. Βουρνούφ διὰ τὰς φιλοσοφικὰς δῆθεν δοξασίας του. Ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς γνωρίζομεν ὅτι οἱ λόγοι τῆς παύσεως ταύτης δὲν εἶναι μεταφυσικοὶ ἀλλὰ φυσικώτατοι.

* *

Ἐκ τῆς *Ἐκλεκτικῆς* μαυθάνομεν ὅτι : «Ὁ κ. Στέφανος Ξένος ζητεῖ συνδρομητὰς διότι μετὰ δεκατριετίαν» ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐκδοσιν τοῦ «*Βρετανικοῦ Ἀστέρος*». *Νεοελληνισμὸς* εἶναι τοῦτο ἢ τόσον βέβαιος εἶναι ὁ κ. Ξένος ὅτι μετὰ δεκατρία ἔτη θέλει ζῆ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συνδρομηταὶ του ;

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

